

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125201759
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125201759.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

20 17C/9/2025

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/X, XXX XX E., právne zastúpeného: JUDr. František Komka, advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanej: Slovenská republika – Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2 17C/9/2025

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 29,14 EUR titulom náhrady škody spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 29,14 EUR od 18.07.2024 do zaplatenia a sumu 2 000 EUR titulom nemajetkovej ujmy, a to všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v časti konania o náhrade škody v rozsahu 92 % a žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v časti konania o náhrade nemajetkovej ujmy v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

20 17C/9/2025

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.03.2025 domáhal, aby súd zviazal žalovanú na zaplatenie náhrady škody vo výške 655,89 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 655,89 EUR od 01.02.2024 do zaplatenia a nemajetkovú ujmu v o výške 5 000 EUR. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, Obvodného oddelenia PZ Kapušany ČVS: F./E. zo dňa 04.09.2020 v zmysle § 206 ods. 1 TP bolo žalobcovi a ďalším dvom osobám (G. C. H., nar. XX.XX.XXXX a A. G. C. ml., nar 23.07.1994) vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 TZ v jednočinnom súbahu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 TZ na tom skutkovom základe, že dňa 21.10.2019 v čase o 21.00 hod. v obci Kapušany I. J. K., príjazdovej komunikácii k pozemku za rodinným domom súp. č. XXX/X po verbálnom útoku zo strany poškodeného H. L. voči obv. G. C. st. došlo medzi nimi aj k fyzickému napadnutiu, kde po páde H. L. na zem pribehli zo stojaceho motorového vozidla na miesto A. G. C. ml. a A. B. C., ktorí všetci traja spoločne udierali a kopali poškodeného do oblasti hlavy, ľavého ramena, ľavej ruky, následne pribehla na pomoc otcovi, dcéra M. L., ktorú fyzicky napadol A. G. C. ml., a to tak, že do nej sotil v dôsledku čoho poškodená spadla na zem, udrela si

pravú stranu ramena, pleca a krku, čím takýmto konaním bolo poškodenému H. L. ublížené na zdraví a to pomliaždenie temena záhlavnej časti vľavo, tržno-zmliaždenú ranu pod pravou očnícou s krvným výronom v okolí, pomliaždenie ľavého ramena, pomliaždenie pod pravou očnícou s krvným výronom v okolí, pomliaždenie hrudníka a zlomeninu spodiny druhého článku palca ľavej ruky s dobou liečenia od 21.10.2019 do 16.11.2019 a poškodenej M. L. bolo spôsobené zranenie a to podvrtnutie krčnej chrčtice, pomliaždenie pravého lakťa a viaceré odreniny pravého predlaktia s dobou liečenia od 21.10.2019 do 2.11.2019. Následne uznesením toho istého povereného príslušníka PZ a tej istej policajnej zložky ČVS: ORP XXXX/XX-XX-XXXX zo dňa 04.09.2020 bolo vznesené obvinenie H. L., nar. XX.XX.XXXX za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ na tom skutkovom základe, že dňa 21.10.2019 v čase okolo 21.00 hod. na tom istom mieste v obci Kapušany na príjazdovej komunikácii za rodinným domom súp. č. XXX/X najprv verbálne napadol poškodeného G. C. st. a následne ho fyzicky napadol a to tak, že ho pravou rukou päšťou udrel do oblasti pravého oka, pričom týmto úderom zasiahol aj prst malíček jeho pravej ruky, s ktorou si bránil tvár, následne ho druhý krát päšťou udrel do ľavej strany tváre v časti spánku, následne chytil pravou rukou poškodeného za oblečenie v oblasti hrudníka, potiahol ho smerom k zemi, následkom čoho poškodený spadol na zem – na chrbát, obvinený ho priľahol celým telom, kde sa ho snažil škrtiť a udierať päšťami do oblasti tváre, poškodený sa ho snažil od seba odsotiť, v čom mu pomáhali aj jeho syn A. G. C. ml. a brat A. B. C., ktorí obv. odtiahli od poškodeného, ktorý sa postavil na nohy, pričom obvinený H. L. naďalej verbálne útočil na poškodeného a taktiež na jeho syna A. G. C. ml. a brata A. B. C., čím takýmto konaním spôsobil poškodenému G. C. zranenia a to pomliaždenia v lícovej oblasti obojstranne, pomliaždenie v okolí ľavej očnice, zlomeninu spodiny druhého článku malíčka pravej ruky s dobou liečenia od 21.10.2019 do 28.11.2019. Žalobca i spoluobvinení podali proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, pretože sa necítili byť vinní, takého skutku sa nedopustili a trestní stíhanie navrhli zastaviť ako nezákonné a nedôvodné. Uznesením sp. zn. 2Pv 64/20/7707-18 zo dňa 23.10.2020 prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov rozhodol o predmetnej sťažnosti podľa § 193 ods. 1 písm. c/ TP tak, že ju ako nedôvodnú zamietol. Mal za to, že v čase rozhodovania o vznesení obvinenia bol tento postup plne opodstatnený a podklady zadovážené policajtom PZ dostatočne odôvodňujú podozrenie, že obvinení sa trestnej činnosti dopustili. Žalobca zastával názor, že z obsahu trestného spisu vedeného na Okresnom súde v Prešove, sp. zn. 5T/84/2021 vyplýva, že postup OČTK bol v predmetnej trestnej veci od samého počiatku nezákonný a procesne zmätočný, o čom má svedčiť fakt, že uznesením povereného príslušníka PZ ČVS: F./E. zo dňa 20.04.2021 bola podľa § 21 ods. 3 TP (per analogiam) s poukazom na § 18 ods. 1 TP vec spojená na spoločné konanie obvinených G. C. a spol. – uznesenie ČVS: F./E. zo dňa 4.9.2020 s trestnou vecou obv. H. L., nar. XX.X.XXXX – uznesenie ČVS: F.-XXXX zo dňa 4.9.2020 na spoločné konanie, ktorá sa viedla OO PZ Kapušany ORPZ Prešov pod ČVS: F./E.. Po jednotlivých procesných úkonoch a pokyne dozorujúceho prokurátora poverený príslušník PZ svojím uznesením ČVS: F./E. zo dňa 22.06.2021 vylúčil trestnú vec obv. H. L. zo spoločného konania z trestnej veci obvinených G. C. a spol. s tým, že vylúčená trestná vec obvineného H. L. bola ďalej vedená na OO PZ Kapušany pod ČVS: ORP XXXX/XX-XX-XXXX. Dňa 05.11.2021 podľa § 234 ods. 1 TZ podal okresný prokurátor Prešov obžalobu na žalobcu a ďalších dvoch spoluobvinených G. C. st. a obv. A. G. C. ml. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ spáchaného formou spolupáchateľstva pretože spoločným konaním inému ublížili na zdraví, spoločným konaním sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného. Vec bola vedená na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 5T/84/2021, o ktorej po vykonanom dokazovaní Okresný súd Prešov rozhodol rozsudkom č.k. 5T/84/2021-576 zo dňa 26.01.2023 tak, že všetkých troch obžalovaných G. C. st., A. G. C. ml. i žalobcu spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.02.2023. Okresný prokurátor v Prešove dňa 04.11.2021 podal na Okresný súd Prešove obžalobu 2Pv 479/20/7707-26 zo dňa 29.10.2021 na obvineného H. L. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa namieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že napadol iného. Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 33T/84/2021 zo dňa 17.10.2023 uznal obž. H. L. za vinného zo skutkov podľa obžaloby a poškodených G. C. st. a spol. s nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-právne konanie. Žalobca, ako poškodený podal proti prvostupňovému rozsudku do výroku o náhrade škody odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 8To 44/2023-287 zo dňa 21.02.2024 rozhodol tak, že zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody a zaviazal obž. H. L. zaplatiť poškodenému G. C. H., nar. XX.XX.XXXX náhradu škody vo výške 912,- eur. Žalobca spolu s bývalými spoluobžalovanými G. C. H. a A. G. C. ml.

si písomnou žiadosťou zo dňa 17.1.2024 uplatnili vopred nároku na náhradu škody. Žalobca si uplatnil náhradu trov obhajoby vo výške 1 826,66 EUR, ako aj zapltenie nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 5 000 EUR. Žalovaná žiadosť žalobcu posúdila a písomným oznámením č. N./XXXX-XX zo dňa 17.07.2024 priznala žalobcovi z titulu náhrady trov obhajoby v trestnom konaní sumu vo výške 937,55 EUR a o nemajetkovej ujme nerozhodla, resp. tento nárok nepriznala. Žalobcovi bola náhrada trov obhajoby vyúčtovaná advokátom, ako obhajcom písomným vyúčtovaním zo dňa 15.04.2023 na celkovú sumu 1 826,66 EUR, ktorú vyúčtovanú sumu žalobca svojmu obhajcovi aj uhradil na jeho účet dňa 14.11.2023. Žalovaná žalobcovi v rámci predbežného prejednaní náhrady škody priznanú sumu 937,55 EUR uhradila dňa 05.08.2024. Žalobca nesúhlasí s predbežne prejednanou a priznanou výškou náhrady škody spočívajúcej v náhrade trov obhajoby, ktorú považoval za krátenú nesprávne u oboch obvinených zastupovaných tým istým advokátom. Pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb prináleží advokátovi plná sadzba tarifnej odmeny za zastupovanie prvej osoby a až u všetkých ostatných osôb sa základná sadzba tarifnej odmeny zníži o 50% (ÚS SR III. ÚS 341/07). Žalobca si preto uplatňoval rozdiel medzi uplatnenou a priznanou výškou trov obhajoby vo výške 655,89 EUR, ktorý odôvodnil nasledovne:

I. za rok 2019

- prevzatie a príprava obhajoby – správne má byť:

71,50 EUR + 9,80 EUR režijný paušál + 16,26 EUR DPH = 97,56 EUR a nie 95,60 EUR – rozdiel činí 1,96 EUR

II. za rok 2020

1. 12.02.2020 výsluch svedka G. C. st. v čase od 8.30 do 10.50 hod. podľa § 14 ods.1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., úkon za každé začaté dve hodiny, pretože to nebolo zohľadnené 73,66 EUR + 10,62 EUR režijný paušál + 16,85 EUR = 101,13 EUR + ďalší úkon za začaté 2 hodiny (10.30 hod. až 10.50 hod.) rozdiel činí 101,13 EUR

2. 05.05.2020 účasť na konfrontácii (L. c/a G. C. st.) priznané 99,01 EUR, správne malo byť 101,13 EUR (73,66 EUR + 10,62 EUR + 16,85 EUR) rozdiel (101,13 – 99,01) = 2,12 EUR

3. 22.05.2020 účasť na rekonštrukcii (od 11.00 hod. do 14.30 hod.) za 2 úkony správne hodnota 202,26 EUR, rozdiel činí 103,25 EUR

4. 11.09.2020 sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia - priznané 99,01 EUR; správne malo byť 101,13 EUR (73,66 EUR + 10,62 EUR + 16,85 EUR) - rozdiel 2,12 EUR

5. 30.11.2020 výsluch sv. H. L. – priznané 99,01 EUR; správne malo byť 101,13 EUR (73,66 EUR + 10,62 EUR + 16,85 EUR) – rozdiel 2,12 EUR

6. 10.12.2020 výsluch sv. G. C. ml. – priznané 99,01 EUR; správne malo byť 101,13 EUR (73,66 EUR + 10,62 EUR + 16,85 EUR) – rozdiel 2,12 EUR

III. za rok 2021

1. 19.01.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu – priznané 102,97 EUR; správne malo byť 105,14 EUR (76,75 EUR + 10,87 + 17,52 EUR) – rozdiel 2,17 EUR

2. 23.02.2021 účasť na výsluchu M. L., účasť na výsluchu poškodeného S. L.; nemožno súhlasiť s nepriznaním odmeny za tieto úkony z dôvodu, že týchto úkonov sa zúčastnil substitút B. O. E., o čom svedčí obsah zápisníc z tohto úkonu, z ktorej vyplýva účasť, hodnota 1 úkonu činí 76,75 EUR + 10,87 EUR + 17,52 EUR = 105,14 EUR, za 2 úkony odmena predstavuje sumu 210,28 EUR, na úhrade ktorej žalobca trvá

4. 04.03.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu – priznané 102,97 EUR; správne má byť 105,14 EUR (76,75 EUR + 10,87 EUR + 17,52 EUR) rozdiel činí 2,17 EUR

5. 11.05.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu – úkon nepriznaný, čo je nesprávne, platí to isté ako uplatňovaná odmena v bode 4. teda 105,14 EUR

IV. za rok 2022

1. 27.05.2022 účasť na hlavnom pojednávaní – priznané 54,82 EUR; správne má byť 111,96 EUR (81,67 EUR + 11,63 EUR + 18,66 EUR) za použitia § 13 ods. 2 znížené o 50% t. j. základný úkon 40,83 EUR k tomu pripočítať paušál 11,63 EUR + DPH 10,53 EUR teda spolu: 63,19 EUR – rozdiel činí 8,37 EUR

2. 18.08.2022 účasť na hlavnom pojednávaní – priznané 54,82 EUR; správne má byť ako v bode 1. - rozdiel činí 8,37 EUR

3. 14.10.2022 účasť na hlavnom pojednávaní v čase od 13.00 hod. do 16.56 hod., priznané 54,82 EUR správne má byť náhrada za 2 úkony podľa § 14 ods. 1 písm. c/ adv. tarify, hodnota 1 úkonu 81,67 EUR + 11,63 EUR + 18,66 EUR = 111,96 EUR za použitia § 13 ods. 2 znížené o 50% t. j. základný úkon 40,83 EUR k tomu pripočítať paušál 11,63 EUR + DPH 10,53 EUR – teda spolu: 63,19 EUR – za 2 úkony x 2 = 126,38 EUR) – rozdiel 71,56 EUR

4. 02.12.2022 účasť na hlavnom pojednávaní – priznané 54,82 EUR, správne má byť (81,67 EUR + 11,63 EUR + 18,66 EUR = 111,96 EUR) za použitia § 13 ods. 2 znížené o 50% t.j. základný úkon 40,83 EUR k tomu paušál 11,63 EUR + DP 10,53 EUR – spolu 63,19 EUR - rozdiel činí 8,37 EUR

V. za rok 2023

1. 26.01.2023 obhajoba na hlavnom pojednávaní – priznané 59,36 eura; správne má byť 121,22 EUR (88,50 EUR + 12,52 EUR + 20,20 EUR) za použitia § 13 ods. 2 znížené o 50% základný úkon 44,25 EUR + 12,52 EUR režijný paušál + DPH 11,35 EUR = 68,12 EUR – rozdiel činí 8,76 EUR

Náhrada za použitie osobného motorového vozidla (cestovné) bolo v celkovej výške 82,24 EUR z toho 1/3 pre každého klienta = 27,50 EUR, priznané 13,75 EUR – rozdiel činí (27,50-13,75 = 13,75 EUR) 13,75 EUR.

Rozdiel priznanej náhrady trov obhajoby zo strany žalovaného a uplatňovanými trovami obhajoby zo strany žalobcu predstavuje sumu (za rok 2019 sumu: 1,96 EUR; za rok 2020 sumu: 214,98 EUR; za rok 2021 sumu 319,76 EUR; za rok 2022 sumu 96,67 EUR a za rok 2023 sumu 8,76 EUR) v celkovej výške 642,14 EUR + 13,75 EUR = 655,89 EUR, ktorú si žalobca v tomto rozsahu uplatňuje.

Žalobca poukázal na ustálenú judikatúru všeobecných súdov a zaužívanú súdnu prax, podľa ktorých v takomto prípade ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť (čo nie je tento prípad) má v tomto zmysle aj zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Žalobca ďalej uviedol, že od samého počiatku nedôvodné a nezákonné začatie trestného stíhania (od 04.09.2020) do jeho skončenia (právoplatný oslobodzujúci rozsudok 11.02.2023) mu spôsobilo vážny zásah do osobnej slobody, do jeho rodinného a súkromného života, cti a dobrej povesti, pracovného a spoločenského života. Kriminalizáciu jeho osoby, ktorá do vznesenia obvinenia žila bez dopustenia sa akéhokoľvek konfliktu so zákonom, bezúhonným spôsobom života, veľmi nepriaznivo zasiahla do všetkých stránok jeho života a vyvolala po celú dobu trvania trestného stíhania nepravdivú verejnú mienku medzi občanmi, ako v mieste bydliska, tak aj vo vzdialenom okolí obyvateľov iných obcí. Okrem osobnej sféry bol žalobca poškodený aj vo sfére spoločenskej a pracovnej – v rámci podnikania, pri výkone ktorého u neho dochádzalo k častým stykom s rôznymi občanmi mu bolo pripomínané trestné stíhanie, kde na takéto pripomienky musel bezprostredne reagovať, čo malo za následok sústavnú psychickú ujmu a traumy, dochádzalo u neho k narušeniu riadneho a pokojného spôsobu života. Táto trauma mala za následok zhoršenie zdravotného stavu a pretrvávajúce značné zdravotné ťažkosti spočívajúcich v nervozite, nespavosti, nechutenstva do jedla, chudnutia. Počas doby trestného stíhania od 04.09.2020 do 11.02.2023 a aj počas určitého obdobia po jeho skončení, viac ako 6 mesiacov po jeho skončení psychické a zdravotné ťažkosti sa sústavne vyskytovali a pretrvávali. Podľa ustálenej súdnej praxe dovolacieho súdu NS SR s poukazom na rozhodnutia sp. zn. 4Cdo/125/2019 a sp. zn. 4Cdo/130/2020, každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, a to bez ohľadu na jeho výsledok, teda aj je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy, najmä v takom prípade, ak sa preukáže že bolo od začiatku nezákonné. Čo sa týka výšky uplatňovanej nemajetkovej ujmy žalobca poukázal na doterajšiu súdnu ustálenú prax NS SR sp. zn. 9Cdo/17/2022, KS BB sp. zn. 3To/128/2019 a mal za to, že ním uplatnená výška nijako nevybočuje z rámca rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a z platnej judikatúry.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 04.04.2025 navrhla žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Primárne uviedla, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je nedôvodný, pretože ho žalobca odôvodnil ničím nepodloženými všeobecnými tvrdeniami o vážnom zásahu do jeho rodinného a súkromného života, cti a dobrej povesti, či pracovného a spoločenského života. Po celú dobu trestného konania mal mať žalobca psychickú záťaž, pocit krivdy, sklamanie a nespravodlivosť. Ak si bol žalobca istý svojou nevinou a tým, že stíhaný čin nespáchal, tak ním opísané pocity neboli dôvodné. Žalovaná tiež mala za to, že z popisu, ako ho uvádza žalobca, ako ho malo trestné stíhanie poškodiť v pracovnom živote, nie je zrejmé, aký konkrétny dopad na jeho podnikanie mali mať pripomienky zo strany zákazníkov. Žalobcom tak neboli predložené žiadne dôkazy k uvádzaným skutočnostiam. Ani zdravotné ťažkosti nedoložil žiadnymi lekáorskými správami. Žalovaná zastávala názor, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy len v prípade, ak dôstojnosť osoby bola znížená v značnej miere a primerané zadostučinenie vo forme morálnej satisfakcie je nepostačujúce. Celkovo poukazovala na neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu, ktorý podľa nej nepreukázal ani vznik škody v osobnostnej sfére, ani príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Mala za to, že náhrada škody sa neposkytuje automaticky každému, voči

komu orgán verejnej moci porušil jeho ochranu priznanú právnym poriadkom, ale iba tomu, u koho sú splnené všetky predpoklady ustanovené v zákone č. 514/2003 Z.z. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/20/2009 zo dňa 30.05.2011). S poukazom na § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. a skutočnosti uvedené žalobcom v žalobe mala za to, že na reparáciu nemajetkovej ujmy postačuje konštatovanie porušenia práva, pretože nevyplýva, že by bola žalobcovi spôsobená nemajetková ujma či reálna škoda na jeho majetku. Čo sa týka náhrady škody vo výške 655,89 EUR s príslušenstvom, poukázala na to, že ide o časť žalobcom vynaložených trov konania, ktoré už žalovaná v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci žalobcovi nepriznala a to z dôvodu, že neboli vyúčtované v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. Predovšetkým poukázala na to, že obhajca žalobcu vychádzal pri vyúčtovaní odmeny z § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z., kedy účtoval žalobcovi odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny, avšak v danej veci obhajca žalobcu bol zároveň obhajcom aj jednej ďalšej osoby v tom istom konaní, a tak sa v danom prípade pri vyúčtovaní trov mal aplikovať § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom v čase vyúčtovania, a teda základná sadzba tarifnej odmeny sa mala znížiť o 50 %. Až s účinnosťou od 01.01.2024 bola vyhláška zmenená, avšak v zmysle prechodného ustanovenia v § 20d vyhl. č. 655/2004 Z.z. patrí odmena za úkon právnej služby vykonaný do 31.12.2023 advokátovi odmena podľa vyhlášky v znení účinnom do 31.12.2023. Nepriznané trovy konania nemožno považovať za účelne vynaložené, pretože boli vynaložené nad rámec znenia vyhlášky. Žalovaná poukázala i na uznesenie Ústavného súdu SR č. IV. ÚS 679/2023-8 zo dňa 19.12.2023. Skutočnosť, že žalobca zaplatil svojmu obhajcovi nad rámec ustanovení vyhlášky nemôže byť na škodu žalovanej. Záverom žalovaná žiadala, aby súd v prípade aspoň čiastočného vyhovie žalobe určil patričnú lehotu aspoň 30 dní od právoplatnosti rozsudku, nakoľko v kratšej lehote nie je technicky možné zabezpečiť po právoplatnosti rozsudku vyznačenie jeho právoplatnosti, zaslanie rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti z okresnej prokuratúry na netrestný odbor Generálnej prokuratúry, jeho následne predloženie na ekonomický odbor Generálnej prokuratúry a vyplatenie priznanej náhrady škody.

3. Žalobca v replike zo dňa 23.04.2025 zotrval na podanej žalobe. Poukázal na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej. Oslobodenie spod obžaloby má totiž rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia. Žalobca zastával názor, že ide o objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa nemôže zbaviť. S poukazom na obsah spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5T/84/2021 žalobca argumentoval tým, že spolu so spoluobvinenými od prvotných úkonov, ktoré boli vedené OČTK tak pred začatím trestného stíhania, ako aj počas vedenia celého trestného stíhania objektívne a spontánne vypovedali a vyjadrovali sa k dôležitým a zásadným skutkovým okolnostiam, pričom iná osoba, vystupujúca ako poškodený a následne tiež ako obvinený, využil svoje práva a odmietol vypovedať. Napriek tomu bolo vedené trestné stíhanie dlhodobo proti žalobcovi a spoluobvineným a toto bolo ukončené až prejednaním obžaloby a vyhlásením oslobodzujúceho rozsudku. Už pri podaní žaloby žalobca preukázal objektívnu zodpovednosť žalovanej za škodu, existenciu nezákonného rozhodnutia týkajúceho sa trestného stíhania, vznik škody i príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. O uvedenom svedčí podľa žalobcu aj skutočnosť, že žalovaná dobrovoľne časť uplatnenej náhrady škody uhradila. K nemajetkovej ujme uviedol, že táto vznikla samotným porušením základných práv a slobôd fyzickej osoby, nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, pričom ide o stav mysle poškodenej osoby, ktorý sa preukazuje empaticky, za predpokladu, že sa sudca bude vedieť aspoň elementárne vcítiť do pozície trestne stíhaného človeka, ktorý sa stáva iba prostriedkom v rukách štátnej moci, OČTK, kedy človek ako trestne stíhaná osoba je zameniteľná aj so skutočným zločincem a tak sa musí podrobovať excesívnym úkonom v celom trestnom stíhaní OČTK, hoci vo výsledku bol nevinný. Bezprávie voči ľudskej dôstojnosti musí byť podľa žalobcu odškodniteľné. Každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, bez ohľadu na jeho výsledok, a tak je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy, najmä v takom prípade, ak sa preukáže, že bolo od začiatku nezákonné. Mal za to, že neobstojí požiadavka žalovanej, aby žalobca preukázal svoje zdravotné a psychické ťažkosti lekárskymi správami, pretože človek môže trpieť týmito ťažkosťami aj bez toho, aby boli výlučne deklarované lekárskou správou. Žalobca bol povinný podrobovať sa úkonom trestného konania, predkladať argumenty na svoju obhajobu, po celú dobu žil s vedomím trestného stíhania a hrozby trestu, čo spôsobovalo u neho prirodzene psychickú záťaž, pocit krivdy, sklamania a nespravodlivosti, čo bude možné zistiť a ustáliť z jeho výpovede, i z výsluchu navrhnutých svedkov. Vedenie trestného stíhania žalobcovi ako osobe s vysokoškolským vzdelaním, bez záväzkov, spôsobovalo značné nepríjemnosti

v osobnom, rodinnom a v spoločenskom živote. Narušilo mu dobrú povesť v obci Kapušany i v širokom okolí. Záverom mal za to, že požadovaná výška nemajetkovej ujmy adekvátne zohľadňuje špecifická okolnosti zásahu do jeho práv i závažnosť následkov. Poukázal na rozhodnutia v obdobných veciach, kde súdy priznali nemajetkovú ujmu 250 EUR za prvých 24 mesiacov trestného stíhania a 300 EUR za ďalšie mesiace trestného stíhania, ale tiež priznali sumu 15 000 EUR za 43 mesiacov trvania trestného stíhania, čo predstavuje 348 EUR za mesiac.

4. Žalovaná nevyužila možnosť dupliky.

5. Súd nariadil vo veci pojednávanie. Na pojednávaní dňa 30.09.2025 vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi (na čl. 8 potvrdenie o platbe zo dňa 05.08.2024, na čl. 9 potvrdenie o zrealizovaní transakcie zo dňa 14.11.2023, na čl. 10 návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 17.01.2024, na čl. 12 vyúčtovanie - faktúra 23125 s dátumom dodania služby 27.10.2023 a dátumom odoslania 27.10.2023, na čl. 13 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci - oznámenie o čiastočnom uspokojení uplatneného nároku zo dňa 17.07.2024; zo spisu 5T/84/2021 – zápisnicami o hlavnom pojednávaní zo dňa 27.05.2022, 18.08.2022, 14.10.2022, 02.12.2022 a 26.01.2023, rozsudkom č.k. 5T/84/2021 - 576 zo dňa 26.01.2023, vyšetrovacím spisom ČVS:F./E. a spisom tunajšieho súdu sp. zn. 33T/84/2021, ktorého obsahom je taktiež aj vyšetrovací spis ČVS:F./E.), výsluchom žalobcu a svedkov D. P., G. C. H., A. G. C. ml. a na základe skutkových tvrdení strán sporu a vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

6. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, Obvodného oddelenia PZ Kapušany, odbor poriadkovej polície ČVS: F./E. zo dňa 24.01.2020 bolo začaté trestné stíhanie za prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona preto, že dňa 21.10.2019 v čase asi o 21.00 hod. páchatelia v obci Kapušany I. J. K., príjazdovej komunikácii k pozemku za rodinným domom s popisným č. XXX/X úmyselne spôsobili zranenie H. L., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že po predchádzajúcej slovnej výmene názorov ho jeden z páchatel'ov sotil, následkom čoho poškodený H. L. spadol na zem a následne pocítil kopance do oblasti hlavy, ľavého ramena, ľavej ruky, pričom v tej chvíli mu pribehla na pomoc dcéra M. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorú fyzicky napadol jeden z páchatel'ov a to tak, že do nej sotil, následkom čoho poškodená spadla na zem a udrela si pravú stranu ramena, pleca a krku, následne páchatelia opäť pristúpili k poškodenému H. L. a sotili ho do pletivového plota, následkom čoho si poškodený kľakol na zem a opäť pocítil kopance do ľavej ruky a do oblasti zadnej časti hlavy, čím poškodenému H. L. podľa odborného vyjadrenia od G. G. E., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia spôsobil zranenie, a to pomliaždenie temenno záhlavnej časti vľavo, tržnozmliaždenú ranu pod pravou očnicou s krvným výronom v okolí, pomliaždenie ľavého ramena, pomliaždenie pod pravou očnicou s krvným výronom v okolí, pomliaždenie hrudníka a zlomeninu spodiny druhého článku palca ľavej ruky s dobou liečenia 26 – 28 dní (od 21.10.2019 do 16.11.2019), poškodenej M. L. bolo podľa odborného vyjadrenia od G. G. E., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia spôsobené podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie pravého lakťa a viaceré kožné odreniny pravého predlaktia s dobou liečenia 12 – 14 dní (od 21.10.2019 do 02.11.2019) a osobe G. C., nar. XX.XX.XXXX boli počas tohto incidentu podľa odborného vyjadrenia od G. G. E., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia spôsobené zranenia, a to pomliaždenie v lícovej oblasti obojstranne, pomliaždenie v okolí ľavej očnice a zlomenina spodiny druhého článku malíčka pravej ruky s dobou liečenia 38 – 40 dní (od 21.10.2019 do 28.11.2019).

7. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, Obvodného oddelenia PZ Kapušany, odbor poriadkovej polície ČVS: F. XXXX/XX-XX-XXXX zo dňa 04.09.2020 bolo vznesené obvinenie H. L., nar. XX.XX.XXXX za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ na tom skutkovom základe, že dňa 21.10.2019 v čase okolo 21.00 hod. na tom istom mieste v obci Kapušany na príjazdovej komunikácii za rodinným domom súp. č. XXX/X najprv verbálne napadol poškodeného G. C. st. a následne ho fyzicky napadol a to tak, že ho pravou rukou päťou udrel do oblasti pravého oka, pričom týmto úderom zasiahol aj prst malíček jeho pravej ruky, s ktorou si bránil tvár, následne ho druhý krát päťou udrel do ľavej strany tváre v časti spánku, následne chytil pravou rukou poškodeného za oblečenie v oblasti hrudníka, potiahol ho smerom k zemi, následkom čoho poškodený spadol na zem – na chrbát, obvinený ho priľahol celým telom, kde sa ho snažil škrtiť a udierať päšťami do oblasti tváre, poškodený sa ho snažil od seba odsotiť, v čom mu pomáhali aj jeho syn A. G. C. ml. a brat A. B. C., ktorí obv. odtiahli od poškodeného, ktorý sa postavil na nohy, pričom obvinený H. L. naďalej verbálne útočil na poškodeného a taktiež na jeho syna A. G. C. ml.

a brata A. B. C., čím takýmto konaním spôsobil poškodenému G. C. zranenia a to pomliaždenia v lícovej oblasti obojstranne, pomliaždenie v okolí ľavej očnice, zlomeninu spodiny druhého článku malíčka pravej ruky s dobou liečenia od 21.10.2019 do 28.11.2019.

8. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, Obvodného oddelenia PZ Kapušany, odbor poriadkovej polície Q.: F./E. zo dňa 04.09.2020 bolo žalobcovi a ďalším dvom osobám (G. C. H., nar. XX.XX.XXXX a A. G. C. ml., nar 23.07.1994) v zmysle § 206 ods. 1 TP bolo vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 TZ na tom skutkovom základe, že dňa 21.10.2019 v čase o 21.00 hod. v obci Kapušany na ulici Bardejovskej, príjazdovej komunikácii k pozemku za rodinným domom súp. č. XXX/X po verbálnom útoku zo strany poškodeného H. L. voči obv. G. C. st. došlo medzi nimi aj k fyzickému napadnutiu, kde po páde H. L. na zem pribehli zo stojaceho motorového vozidla na miesto A. G. C. ml. a A. B. C., ktorí všetci traja spoločne udierali a kopali poškodeného do oblasti hlavy, ľavého ramena, ľavej ruky, následne pribehla na pomoc otcovi, dcéra M. L., ktorú fyzicky napadol A. G. C. ml., a to tak, že do nej sotil v dôsledku čoho poškodená spadla na zem, udrela si pravú stranu ramena, pleca a krku, čím takýmto konaním bolo poškodenému H. L. ublížené na zdraví a to pomliaždenie temena záhlavnej časti vľavo, tržno-zmliaždenú ranu pod pravou očnicou s krvným výronom v okolí, pomliaždenie ľavého ramena, pomliaždenie pod pravou očnicou s krvným výronom v okolí, pomliaždenie hrudníka a zlomeninu spodiny druhého článku palca ľavej ruky s dobou liečenia od 21.10.2019 do 16.11.2019 a poškodenej M. L. bolo spôsobené zranenie a to podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie pravého lakťa a viaceré odreniny pravého predlaktia s dobou liečenia od 21.10.2019 do 2.11.2019.

9. Voči predmetnému uzneseniu o vznesení obvinenia podali obvinení – okrem iných i žalobca sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov zamietol uznesením č. 2Pv 64/20/7707-18 zo dňa 23.10.2020 ako nedôvodnú, a tak predmetné uznesenie o vznesení obvinenia nadobudlo právoplatnosť.

10. Uznesením OR PZ v Prešove, Obvodného oddelenia PZ Kapušany, odbor poriadkovej polície ČVS: F./E. zo dňa 20.04.2021 bola podľa § 21 ods. 3 TP (per analogiam) s poukazom na § 18 ods. 1 TP vec obvinených G. C. a spol. vedená na základe uznesenia ČVS: F./E. zo dňa 04.09.2020 spojená s trestnou vecou obv. H. L., nar. XX.XX.XXXX vedenej na základe uznesenie ČVS: F.-XXXX zo dňa 04.09.2020, na spoločné konanie, pričom spojená vec sa ďalej viedla na OO PZ Kapušany ORPZ Prešov pod ČVS: F./E..

11. Uznesením OR PZ v Prešove, Obvodného oddelenia PZ Kapušany, odbor poriadkovej polície ČVS: F./E. zo dňa 22.06.2021 bola vylúčená trestná vec obv. H. L. zo spoločného konania z trestnej veci obvinených G. C. a spol. s tým, že vylúčená trestná vec obvineného H. L. sa ďalej viedla na OO PZ Kapušany pod ČVS: ORP XXXX/XX-XX-XXXX.

12. Okresný prokurátor v Prešove dňa 04.11.2021 podal na Okresný súd v Prešove obžalobu 2Pv 479/20/7707-26 zo dňa 29.10.2021 na obvineného H. L. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa namieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že napadol iného. Okresný súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 33T/84/2021 zo dňa 17.10.2023 uznal obž. H. L. za vinného zo skutkov podľa obžaloby a poškodených G. C. st. a spol. s nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-právne konanie. Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 8To/44/2023-287 zo dňa 21.02.2024 zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody a zaviazal obž. H. L. zaplatiť poškodenému G. C. st. náhradu škody vo výške 912 EUR.

13. Okresný prokurátor Prešov podal dňa 05.11.2021 podľa § 234 ods. 1 TZ obžalobu na žalobcu a ďalších dvoch spoluobvinených G. C. st. a obv. A. G. C. ml. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ spáchaného formou spolupáchateľstva pretože spoločným konaním inému ublížili na zdraví, spoločným konaním sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného. Vec bola vedená na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 5T/84/2021.

14. Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 5T/84/2021-576 zo dňa 26.01.2023 všetkých troch obžalovaných - G. C. st., A. G. C. ml. i žalobcu - spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.02.2023.

15. Žalobca zaplatil advokátovi B. O. E. na základe faktúry č. 23125 zo dňa 27.10.2023 za obhajobu v predmetnej trestnej veci sp. zn. 5T/84/2021 odmeny a náhrady v celkovej výške 1 826,66 EUR, a to dňa 14.11.2023. Z vyúčtovania FA XXXXX zo dňa 27.10.2023 vyplýva, že obhajca fakturoval žalobcovi celkovú sumu 1 826,66 EUR s DPH, ktorá pozostávala z nasledovných položiek:

28.10.2019 – prevzatie a príprava obhajoby	71,50 EUR
12.02.2020 – výsluch svedka G. C. H.. Kapušany 8.30-10.50	73,66 EUR
22.05.2020 – účasť na rekonštrukcii prípadu	73,66 EUR
05.05.2020 konfrontácia L. a G. C. st.	73,66 EUR
11.09.2020 sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa	73,66 EUR
30.11.2020 výsluch svedka H. L.	73,66 EUR
10.12.2020 výsluch svedka G. C. ml.	73,66 EUR
19.01.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu	76,75 EUR
23.02.2021 výsluch pošk. M. L.	76,75 EUR
23.02.2021 výsluch pošk. L.	76,75 EUR
04.03.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu	76,75 EUR
11.05.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu	76,75 EUR
27.05.2022 obhajoba pri hlavnom pojednávaní	81,67 EUR
18.08.2022 obhajoba pri hlavnom pojednávaní	81,67 EUR
14.10.2022 obhajoba pri hlavnom pojednávaní	81,67 EUR
02.12.2022 obhajoba pri hlavnom pojednávaní	81,67 EUR
26.01.2023 obhajoba pri hlavnom pojednávaní	81,67 EUR
Režijný paušál	
1x9,80 EUR + 6x10,62 EUR + 5x10,87 EUR + 4x11,63 EUR +1x12,52 EUR	186,91 EUR
DPH	299,86 EUR
Cestovné náhrady	27,50 EUR

Cestovné náhrady pritom boli vypočítané 8x10,28 EUR, t.j. 82,24 EUR z čoho jedna tretina pripadá na žalobcu vo výške 27,50 EUR, a to za úkony v prípravnom konaní na OO PZ Kapušany, pri ceste Prešov – Kapušany a späť 1 cesta 20 km, s priemernou spotrebou paliva 11,6 l/100 km, cena PHM priemerná 1,385 EUR (20x11,6l/100kmx1,385 EUR:100=3,21 EUR + 0,193x20=10,28 EUR, čo predstavuje náhradu za 1 cestu vykonanú osobným motorovým vozidlom H. R. ŠPZ:D..

16. Žalobca žiadosťou - listom zo dňa 17.01.2024, doručeným Generálnej prokuratúre SR dňa 25.01.2024, doplneným dňa 25.06.2024, žiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., pričom si uplatnil nárok na náhradu škody pozostávajúci z náhrady účelne vynaložených trov trestného konania vo výške 1 826,66 EUR a nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 EUR.

17. Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 17.07.2024 oznámila žalobcovi, že žiadosť žalobcu preskúmala a uznala v prospech žalobcu náhradu škody vo výške 937,55 EUR, pričom podrobne rozpísala, ktoré zo žalobcom uplatnených náhrad trov obhajoby uznáva, a to:

- prevzatie a príprava obhajoby - 95,60 EUR, z ktorých 71,50 EUR je odmena, 14,30 EUR je DPH a režijný paušál 9,80 EUR,
- 12.02.2020 výsluch svedka G. C. st. 8.30-10.50 hod. - 49,51 EUR, z ktorých 36,83 EUR je odmena, 7,37 EUR je DPH a 5,31 je režijný paušál,
- 05.05.2020 účasť na konfrontácii 09.00-09-15 hod. - 49,51 EUR, z ktorých 36,83 EUR je odmena, 7,37 EUR je DPH a 5,31 je režijný paušál,
- 22.05.2020 účasť na rekonštrukcii 11.00-14.30 hod. - 49,51 EUR, z ktorých 36,83 EUR je odmena, 7,37 EUR je DPH a 5,31 je režijný paušál,
- 11.09.2020 sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia - 49,51 EUR, z ktorých 36,83 EUR je odmena, 7,37 EUR je DPH a 5,31 je režijný paušál,
- 30.11.2020 výsluch svedka H.. L. 09.30 -09.50 hod. - 49,51 EUR, z ktorých 36,83 EUR je odmena, 7,37 EUR je DPH a 5,31 je režijný paušál,
- 10.12.2020 výsluch M. C. 08.00-09.20 hod. - 49,51 EUR, z ktorých 36,83 EUR je odmena, 7,37 EUR je DPH a 5,31 je režijný paušál,

- 19.01.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu 13.00-14.00 hod. – 51,51 EUR, z ktorých 38,38 EUR je odmena, 7,68 EUR je DPH a 5,45 EUR je režijný paušál,
- 23.02.2021 účasť na výsluchu M. L. a S. L. – za dva po sebe naväzujúce úkony 97,97 EUR, z ktorých 76,75 EUR predstavuje odmena, 15,35 EUR DPH a 5,45 EUR režijný paušál,
- 04.03.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu 11.00-12.00 hod. – 51,51 EUR, z ktorých 38,38 EUR je odmena, 7,68 EUR je DPH a 5,45 EUR je režijný paušál,
- 11.05.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu 11.00-12.00 hod. – 51,51 EUR, z ktorých 38,38 EUR je odmena, 7,68 EUR je DPH a 5,45 EUR je režijný paušál,
- 27.05.2022 – účasť na hlavnom pojednávaní 13.00 – 13.43 hod. 54,82 EUR, z ktorých 40,84 EUR je odmena, 8,17 EUR je DPH a 5,81 EUR je režijný paušál,
- 18.08.2022 – účasť na hlavnom pojednávaní 09.30 – 11.56 hod. 54,82 EUR, z ktorých 40,84 EUR je odmena, 8,17 EUR je DPH a 5,81 EUR je režijný paušál,
- 14.10.2022 – účasť na hlavnom pojednávaní 13.00 – 16.56 hod. 54,82 EUR, z ktorých 40,84 EUR je odmena, 8,17 EUR je DPH a 5,81 EUR je režijný paušál,
- 02.12.2022 – účasť na hlavnom pojednávaní 14.00 – 15.32 hod. 54,82 EUR, z ktorých 40,84 EUR je odmena, 8,17 EUR je DPH a 5,81 EUR je režijný paušál,
- 26.01.2023 – účasť na hlavnom pojednávaní 14.00 – 15.32 hod. 59,36 EUR, z ktorých 44,25 EUR je odmena, 8,85 EUR je DPH a 6,26 EUR je režijný paušál,
- náhrada za použitie osobného motorového vozidla 13,75 EUR.

Čo sa týka nemajetkovej ujmy, žalovaná uviedla, že uplatnený nárok nemôže uspokojiť, pretože je nepostačujúce všeobecné tvrdenie žalobcu (a spoluobvinených) bez doloženia potrebných dôkazov. Dodal, že priznanie nároku na nemajetkovú ujmu zakladá spoľahlivé preukázanie konkrétnych negatívnych následkov v jednotlivých oblastiach života poškodeného, najmä negatívny dopad trestného stíhania na jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší život v súkromnej aj pracovnej oblasti, rodinné a spoločenské postavenie a podobne.

18. Z výpovede žalobcu i svedkov vyplynulo, že trestné stíhanie malo na žalobcu negatívny vplyv, zaťažovalo ho a spôsobovalo uňho zvýšenú nervozitu, zamyslenosť, pocity krivdy a nespravodlivosti, a to najmä z dôvodu, že sa trestné stíhanie viedlo voči nemu, G. C. H. a A. G. C. G.. napriek tomu, že oni boli poškodení. Žalobca bol v čase trestného stíhania slobodný, bezdetný. Pracoval s ľuďmi, nakoľko robil v predajni s kobercami a vnímal, že i v práci musel zákazníkom vysvetľovať, prečo sa voči nim vedie trestné stíhanie. Z výsluchov žalovaného a svedkov vyplynulo, že vnímali výčitky na to, čo mali údajne spáchať nielen z blízkeho, ale aj širšieho okolia a majú pocit, že ľudia ich obviňovali, že sú násilní a následne i napriek oslobodzujúcemu rozsudku ich upodozrievajú, že si dokonca mohli vybaviť oslobodzujúci rozsudok. Celé konanie vnímal žalobca ako veľmi stresujúce.

19. Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

20. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

21. Podľa čl. 39 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd každý má právo na náhradu škody, ktorú mu spôsobilo nezákonné rozhodnutie súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávny úradný postup.

22. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

23. Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

24. Podľa § 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“ tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,

c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

25. Podľa § 2 zákona č. 514/2003 Z.z. na účely tohto zákona

a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,

b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

26. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

27. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

28. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

29. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

30. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

31. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

32. Podľa § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

33. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

34. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že

neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

35. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

36. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

37. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

38. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.8a)

39. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

40. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

41. Podľa § 13 zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov Celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.12)

42. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

43. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

44. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

46. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Podľa § 10 ods. 11 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok subjekt trestného konania je každý, kto má a vykonáva vplyv na priebeh konania a komu tento zákon na uskutočnenie tohto vplyvu priznáva určité procesné práva alebo ukladá povinnosti. V konaní pred súdom je stranou ten, proti komu sa vedie trestné konanie, poškodený, zúčastnená osoba a prokurátor; rovnaké postavenie ako strana má aj zástupca občianskeho združenia, dôveryhodná osoba, ako aj iná osoba, na ktorej návrh alebo žiadosť sa konanie vedie alebo ktorá podala opravný prostriedok a v konaní proti mladistvému aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Ak sa v tomto zákone používa pojem strana, rozumie sa tým v predsúdnom konaní aj subjekt trestného konania, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné.

48. Podľa § 33 Trestného poriadku toho, kto je podozrivý zo spáchania trestného činu, možno považovať za obvineného a použiť proti nemu prostriedky určené týmto zákonom proti obvinenému až vtedy, ak bolo proti nemu vznesené obvinenie.

49. Podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Poškodený má právo sa kedykoľvek v priebehu trestného konania informovať o stave trestného konania. Informáciu poskytne orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorý vo veci koná; na tento účel sa poškodenému poskytnú potrebné kontaktné údaje. Informácia o stave konania sa neposkytne, ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

50. Podľa § 1 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z. výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

51. Podľa § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu.

52. Podľa § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2023 základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

53. Podľa § 14 ods. 1 písm. a) až c) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2023 odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,

b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,

c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom,4) na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

54. Podľa § 15 vyhl. č. 655/2004 Z.z. advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

55. Podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

56. Podľa § 16 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z. na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy,⁵⁾ ak táto vyhláška neustanovuje inak.

57. Podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.^{5a)}

58. Súd po preskúmaní žaloby, oboznámení sa s vyjadreniami strán a vykonanom dokazovaní s poukazom na citovanú právnu úpravu dospel k záveru, že nárok žalobcu na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je daný.

59. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. je súčasné splnenie troch podmienok, a to existencia nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody, t. j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z. z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

60. V súvislosti s uplatnenými nárokmi žalobcu súd v prvom rade poukazuje na už ustálenú judikatúru najvyšších súdnych autorít, z ktorej poukazuje najmä na:

- rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 53/1993 zo dňa 28.6.1993, publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pod č. R 70/1994, tiež obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 1 Cz 6/90 zo dňa 23.2.1990 publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R XX/XXXX, ktoré síce majú svoj právny základ v zákone č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, avšak súdna prax zotrvala na právnych záveroch v nich uvedených aj po prijatí zákona č. 514/2003 Z. z. V zmysle uvedených judikátov štát zodpovedá aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby.

- uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 MCdo 15/2009 zo dňa 18.10.2010, publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pod č. R 37/2014, podľa ktorého „Zmyslu a účelu § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovedá interpretácia tohto ustanovenia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným.

- rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 320/2016 zo dňa 7.7.2016, v ktorého odôvodnení ústavný súd okrem iného uvádza: „Ústavný súd zdôrazňuje, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného od 1. júla 2004 (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.) a rovnako aj podľa predtým platného zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom účinného do 30. júna 2004 (ďalej len „zákon č. 58/1969 Zb.“). Doterajšia súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená, a dospela k záveru, že

ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté súdnou judikatúrou v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 4 M Cdo 15/2009).“

- rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 754/2016 zo dňa 24.1.2017, predovšetkým odôvodnenie v bode 21, v ktorom sa uvádza: „Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré je skončené oslobodením spod obžaloby (či zastavením trestného stíhania), je však potrebné hľadať nielen v čl. 46 ods. 3 ústavy a čl. 36 ods. 3 listiny, ale vo všeobecnej rovine aj v princípoch materiálneho právneho štátu. Ak má byť štát považovaný za právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorými zasahujú do základných práv jednotlivca. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie skutočne v trestnom konaní potvrdilo (napr. rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 590/08 zo 17. júna 2008 a sp. zn. IV. ÚS 642/05 z 28. augusta 2007). Je iste právom a povinnosťou štátu zabezpečovať ochranu spoločnosti vyšetrovaním podozrení zo spáchania trestnej činnosti a jednotlivec je povinný v určenom rozsahu znášať obmedzenia z toho vyplývajúce, avšak pokiaľ orgány činné v trestnom konaní dospejú k rozhodnutiu, ktoré sa neskôr ukáže ako nezákonné, ide vo vzťahu k takto stíhanej osobe o postup porušujúci jej základné ľudské práva. Ak má byť jednotlivec povinný podrobiť sa úkonom trestného konania, musí v právnom štáte existovať garancia, že v prípade preukázania, že trestnú činnosť nespáchal, dostane sa mu odškodnenia za všetky úkony, ktorým bol zo strany štátu podrobený (Ústavný súd Českej republiky nález sp. zn. I. ÚS 554/04 z 31. marca 2005).“

- rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 249/2018 zo dňa 31.10.2019, v ktorého bode 33. odôvodnenia sa uvádza: „Od publikovania judikátu R 37/2014 sa rozhodovacia prax najvyššieho súdu ustálila (nie je rozdielna) v tom, že vtedy, keď došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby (prejednávany prípad), treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.“

61. Príkladmo tiež súd uvádza ďalšie rozhodnutia, ktorých predmet konania bol obdobný a ktoré obdobne pojednávajú o podmienkach vzniku nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku oslobodenia spod obžaloby v trestnom konaní - rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 54/2011 zo dňa 30.1.2011, sp. zn. 7Cdo 145/2011 zo dňa 12.12.2012, sp. zn. 7Cdo 87/2012 zo dňa 19.6.2013, sp. zn. 7MCdo 27/2012 zo dňa 19.2.2014, sp. zn. 4 Cdo 66/2018 zo dňa 21.11.2018, sp. zn. 8Cdo 177/2017 zo dňa 26.1.2019.

62. Oslobodením žalobcu spod obžaloby bola fakticky konštatovaná nezákonnosť uznesenia, ktorým mu bolo vznesené obvinenie. Je pritom bez významu, či mohol súd v rámci predbežného pojednania obžaloby rozhodnúť zastavením trestného stíhania, alebo či išlo o použitie zásady in dubio pro reo. Ide na vrub zodpovednosti štátu, že jeho orgány, konkrétne orgány činné v trestnom konaní, začali trestné stíhanie voči osobe žalobcu, hoci sa neskôr zistilo, že neboli dané dôvody na toto trestné stíhanie. Nepochybne teda pre prijatie záveru o základe nároku je potrebné s poukazom na princíp právnej istoty v článku 2 ods. 2 CSP vychádzať z tejto už ustálenej rozhodovacej praxe súdov.

63. V zmysle § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. v mene štátu je oprávnená konať Generálna prokuratúra SR, čo strany sporu ani nerozporovali.

64. Súd mal za to, že boli naplnené aj ďalšie predpoklady vzniku zodpovednosti štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., a to vznik škody a príčinná súvislosť s trestným stíhaním žalobcu.

65. Škodou sa rozumie ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí,

ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení, v znížení, či v inom znehodnotení už existujúceho majetku poškodeného.

66. Podmienkou pre uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. na súde je predchádzajúce predbežné prerokovanie s príslušným orgánom (§ 15 ods. 1), čo nebolo zo strany žalovanej spochybné a zároveň bolo žalobcom preukázané.

67. Žalobca ďalej preukázal, že svojmu obhajcovi v predmetnom trestnom konaní zaplatil za právne služby celkovo sumu 1 826,66 EUR, a to za poskytnuté právne služby tak, ako boli uvedené vo vyúčtovaní (faktúre), pričom tieto si následne uplatnil voči žalovanej ako majetkovú škodu. Žalovaná však za trovy obhajoby vypočítané v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. považovala iba časť z vyúčtovaných trov, a to vo výške 937,55 EUR, ktorú následne aj žalobcovi dňa 05.08.2024 vyplatila.

68. Uplatnenie škody vo výške trov obhajoby iba podľa tarifnej vyhlášky zodpovedá ustálenej rozhodovacej praxi súdov, z ktorej súd poukazuje predovšetkým na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 402/2015 zo dňa 28.4.2016, podľa ktorého „Účelnosť vynaložených nákladov na trovy obhajoby znamená aj to, že štát nie je povinný znášať náklady v podobe neprimerane dohodnutých zmluvných odmien medzi advokátom a poškodeným, ktoré niekoľko násobne prevyšujú odmenu mimozmluvnú (tak je tomu aj v predmetnej veci). ... Pre účely náhrady škody treba preto za účelne vynaložené náklady poškodeným na zaplatenie odmeny advokátovi na obhajobu považovať náklady v rozsahu tarifnej odmeny.“

69. Žalobca si v tomto konaní uplatnil trovy obhajoby v časti tak, ako boli vyúčtované i vo faktúre, ale v časti odlišne od vyúčtovanej faktúry. Matematicky by bol rozdiel medzi pôvodne (v rámci predbežného prerokovania) uplatnenou výškou trov konania a uznanou časťou náhrady škody vo výške 889,11 EUR (1 826,66 mínus 937,55 EUR). Žalobca si síce v konaní uplatnil nižšiu sumu – iba 655,89 EUR, avšak v tomto smere je potrebné poukázať na to, že žalobca sa v rámci súdneho konania odchyľil aj od vyúčtovania trov, ako mu boli zo strany jeho obhajcu vyúčtované a ktoré žalobca reálne uhradil. Súd po preskúmaní náhrady škody spočívajúcej v trovách obhajoby dospel k záveru, že žalobcovi prináleží náhrada škody za nasledovnú časť trov obhajoby, ktorá mu doposiaľ nebola vyplatená:

- k úkonu 28.10.2019 prevzatie a príprava obhajoby - nezaplatená suma 1,96 EUR, ktorá predstavuje DPH z režijného paušálu 9,80 EUR,
- k úkonu 11.09.2020 sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia – nezaplatená suma 1,06 EUR predstavujúca DPH z polovice režijného paušálu 5,31 EUR,
- k úkonu 30.11.2020 výsluch svedka H.. L. – nezaplatená suma 1,06 EUR predstavujúca DPH z polovice režijného paušálu 5,31 EUR,
- k úkonu 10.12.2020 výsluch svedka G. C. ml. – nezaplatená suma 1,06 EUR predstavujúca DPH z polovice režijného paušálu 5,31 EUR,
- k úkonu 19.01.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu – nezaplatená suma 1,09 EUR predstavujúca DPH z polovice režijného paušálu 5,45 EUR,
- k úkonu 23.02.2021 výsluch pošk. L. (9.00 – 9.15 hod.) a výsluch pošk. L. (9.30 – 10.00 hod.) – nezaplatená suma 1,09 EUR predstavujúca DPH z polovice režijného paušálu 5,45 EUR,
- k úkonu 04.03.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu – nezaplatená suma 1,09 EUR predstavujúca DPH z polovice režijného paušálu 5,45 EUR,
- k úkonu 11.05.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu – nezaplatená suma 1,09 EUR predstavujúca DPH z polovice režijného paušálu 5,45 EUR,
- k úkonu 27.05.2022 – účasť na hlavnom pojednávaní – nezaplatená suma 1,16 EUR predstavujúca DPH z polovice režijného paušálu 5,81 EUR,
- k úkonu 18.08.2022 – účasť na hlavnom pojednávaní – nezaplatená suma 1,16 EUR predstavujúca DPH z polovice režijného paušálu 5,81 EUR,
- k úkonu 14.10.2022 – účasť na hlavnom pojednávaní – nezaplatená suma 1,16 EUR predstavujúca DPH z polovice režijného paušálu 5,81 EUR,
- k úkonu 02.12.2022 – účasť na hlavnom pojednávaní – nezaplatená suma 1,16 EUR predstavujúca DPH z polovice režijného paušálu 5,81 EUR,
- k úkonu 26.01.2023 – účasť na hlavnom pojednávaní – nezaplatená suma 1,25 EUR predstavujúca DPH z polovice režijného paušálu 6,26 EUR a
- cestovné náhrady vo výške 13,75 EUR.

Súd po zohľadnení žalovanou rozporovaných nárokov žalobcu (vychádzajúc i z predbežného prerokovania) priznal žalobcovi náhradu škody za vynaložené náklady na trovy obhajoby v celkovej výške 29,14 EUR, ktoré považoval za účelne vynaložené náklady poškodeného žalobcu v súlade s vyhláškou MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

70. Aby súd objasnil, ako dospel k jednotlivým doposiaľ žalovanou neuhradeným trovám obhajoby, na ktoré má podľa súdu žalobca nárok, tak súd uvádza, že v každom a jednom prípade priznaných trov k jednotlivým úkonom ide o DPH z náhrad – z režijného paušálu, pričom tento nárok vyplýva z § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. Žalobca si v tomto smere vždy uplatňoval DPH zo sumy režijného paušálu v jeho príslušnej plnej výške pre daný rok, kedy došlo k úkonu tej-ktorej právnej služby. Až na úkon prevzatie a príprava obhajoby, kde má súd za to, že pri tomto jedinom patrí žalobcovi DPH z plnej výšky režijného paušálu, súd zastáva názor, že v každom a jednom ostatnom prípade žalobcovi prináleží iba 20 % DPH zo sumy polovice režijného paušálu, keďže predmetné úkony obhajca realizoval vždy v prospech dvoch osôb – žalobcu i spoluobvineného G. C. ml.

71. Súd zastáva názor, že žalobcovi neprináleží odmena za úkony realizované dňa 12.02.2020, 05.05.2020 a 22.05.2020, nakoľko v tom čase ešte nebolo voči žalobcovi vznesené obvinenie. Ak je nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom spôsobená škoda, táto škoda nemohla logicky nastať ešte pred samotným nezákonným rozhodnutím, za ktoré sa má v danom prípade považovať uznesenie o vznesení obvinenia. Až v súvislosti s úkonmi, ktoré nastali po vznesení obvinenia prináleží žalobcovi nárok na náhradu škody. Zároveň sa žiada dodať, že v trestnom spise sa ani nenachádza plnomocenstvo, ktoré by bolo obhajcovi B. O. E. zo strany žalobcu udelené skôr než až plnomocenstvo zo dňa 11.09.2020, kedy bola podaná sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Do vznesenia obvinenia sa predmetné trestné stíhanie nevedlo voči žalobcovi ako voči obvinenému.

72. Súd sa ďalej stotožnil s tým, že žalobcovi prináleží odmena za jednotlivé úkony vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny zníženej o 50 %, pretože skutočne šlo – okrem úkonu prevzatie a príprava obhajoby – o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch osôb. Vzhľadom na žalobcom požadované rozdiely pri jednotlivých úkonoch i tento akceptoval aplikáciu § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.

73. Žalobca si uplatňoval sumu 210,28 EUR za úkony právnej služby 23.02.2021 účasť na výsluchoch M. L. a S. L., pričom sa vyjadroval, že nesúhlasí s nepriznaním odmeny za tieto úkony. Súd ale porovnaním vyúčtovania a priznanej odmeny a náhrad zistil, že žalovaná žalobcovi priznala odmenu i náhrady za predmetný úkon, iba nepriznala DPH z režijného paušálu, ktorý sa vzhľadom na to, že úkon bol realizovaný v prospech dvoch klientov krátil na polovicu. Žalobcovi bola vyplatená za predmetný úkon suma výške 97,97 EUR, (odmena 76,75 EUR, DPH 15,35 EUR a režijný paušál 5,45 EUR, pričom ale zjavne matematicky, žalovaná tu žalobcovi priznala o 0,42 EUR viac v rámci celkovej sumy). Ohľadom predmetného úkonu je potrebné uviesť, že sa jednalo o na seba nadväzujúce dva úkony, ktoré po sebe bezprostredne nasledovali (09.00 až 09.15 hod. a následne od 09.30 hod. do 10.00 hod.), pričom ich trvanie bolo do jednej hodiny a tak žalobcovi prináleží skutočne iba odmena tak, ako mu bola žalovanou už priznaná, až na rozdiel spočívajúci v doposiaľ nepriznanej sume DPH z polovice režijného paušálu, t.j. 1,09 EUR.

74. Žalobca si ďalej uplatňoval nárok na odmenu, režijný paušál a DPH i za úkon 11.05.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu, údajne kvôli tomu, že mu tento nebol priznaný. Vychádzajúc z odpovede žalovanej zo dňa 17.07.2024 však vyplýva, že žalobcovi bola za tento úkon priznaná odmena podľa § 13 ods. 2 vyhlášky a § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 38,38 EUR, DPH 7,68 EUR a režijný paušál 5,45 EUR, a teda žalobca má ohľadom predmetného úkonu opätovne nárok už iba na nepriznanú DPH z polovice režijného paušálu, čo činí 1,09 EUR.

75. Napokon i k piatim úkonom účasti na hlavnom pojednávaní (27.05.2022, 18.08.2022, 14.10.2022, 02.12.2022 a 26.01.2023) je potrebné uviesť, že žalobcovi prináleží už iba rozdiel spočívajúci v nepriznanej DPH z polovice režijného paušálu. Rozdiel, ktorý si uplatňoval žalobca bol vždy navýšený prakticky o druhú polovicu režijného, na ktorú ale nemá nárok, keďže úkony boli vykonané v prospech viacerých obvinených a zároveň v prípade účasti na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2022 si žalobca uplatňoval rozdiel, ktorý vznikol i navýšením odmeny za predmetný úkon, ktorý ale nezodpovedá tomu, ako bol tento úkon vyúčtovaný obhajcom (iba za jeden úkon, nie dva úkony), a teda nezodpovedá ani

tomu, za čo žalobca vynaložil svoje finančné prostriedky. Teda škoda spočívajúca v odmene za druhý úkon pri účasti na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2022 žalobcovi ani nevznikla, lebo nehradil trovy obhajoby za tento úkon tak, ako si ho napokon uplatňoval v tomto súdnom konaní.

76. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, citovanú právnu úpravu a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít súd s poukazom na záver o splnení všetkých zákonných podmienok, zaviazal žalovanú na náhradu škody vo výške 29,40 EUR a v prevyšujúcej časti uplatnenej náhrady škody žalobu zamietol.

77. Čo sa týka úroku z omeškania, súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania v súlade s § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. z priznanej sumy vo výške 9,25 % ročne, a to až od 18.07.2024 do zaplatenia. Jednak súd dospel k záveru, že do omeškania sa žalovaná dostala až dňom 18.07.2024, keď oznámenie žalovanej adresované žalobcovi bolo zo dňa 17.07.2024 a v zmysle § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. Uvedenému prvému dňu omeškania tak následne zodpovedal úrok z omeškania už iba vo výške 9,25 % ročne, a nie 9,5 % ročne, ako si to uplatňoval žalobca (o 5 percentuálnych bodov vyššia ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom základná úroková sadzba ECB ku dňu 18.07.2024 bola vo výške 4,25 %).

78. Trestné stíhanie realizované v rozpore so zákonom, je spôsobilé vyvolať nielen vznik materiálnej škody, ale aj vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv, čo nakoniec predpokladá aj ustanovenie § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.. Žalobca si v tejto súvislosti uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 EUR.

79. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme sa súd vychádzajúc z výpovede žalobcu a svedkov na pojednávaní, ako aj zo skutkových tvrdení uvedených v žalobe a na pojednávaní, nestotožnil s názorom žalovanej, že v danom prípade je dostatočnou satisfakciou pre žalobcu samotné konštatovanie porušenia práv žalobcu, teda oslobodzujúci rozsudok. Súd sa však rovnako nestotožnil ani so žalobcom uplatnenou výškou náhrady nemajetkovej ujmy.

80. Každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, svojho života a zdravia, ako aj súkromia (§ 11 OZ), pričom súčasťou súkromného života je nepochybne tiež rodinný život, ktorý zahŕňa vzťahy medzi blízkymi príbuznými, ich rozvíjanie, čím sa naplňa a rozvíja vlastná osobnosť danej fyzickej osoby. Nezákonné trestné stíhanie môže zasahovať do súkromného života jednotlivca, do jeho cti, dobrej povesti, preto je spôsobilé obmedziť, či porušiť aj právo na rešpektovanie a ochranu súkromného a rodinného života, tak ako to zaručuje čl. 19 Ústavy SR.

81. Súd mal z výpovede žalobcu, ale i svedkov za preukázané, že trestné stíhanie malo určitý vplyv na jeho súkromný, rodinný i profesionálny život. Čelil zvýšenému stresu a nervozite, ktoré mali svoj pôvod v trestnom stíhaní a naň nadväzujúcim pocite krivdy a nespravodlivosti. Pocit nespravodlivosti a ťažobu v dôsledku vedeného trestného stíhania pociťoval prakticky každodenne. V tomto smere sa žiada uviesť, že pracoval s ľuďmi a chodieval do kostola, a tak sa tieto jeho pocity vždy pri stretnutí s ľuďmi, ktorí sa ho na trestné stíhanie vypytovali, prípadne mu ho vyčítali, ešte umocňovali. Žalobca ale nebol nútený vyhľadať odbornú pomoc psychiatra, či psychológa. Čo sa týka rodinných vzťahov, blízke rodinné vzťahy neboli z dôvodu predmetného trestného stíhania narušené. V rámci rodiny a blízkych však nemožno opomenúť napätosť vzťahov a emocionálne vypäté situácie vyvstávajúce v priebehu trestného stíhania, ktoré by nebyť trestného stíhania nenastali a nenarúšali pokojný život žalobcu. Vzhľadom na to, že žalobca nebol, okrem predmetného trestného stíhania trestne, priestupkovo ani disciplinárne stíhaný, možno konštatovať, že trestným stíhaním bola narušená jeho vážnosť a česť nielen v súkromí, ale aj v okruhu zákazníkov (či potenciálnych zákazníkov), či ľudí v obci i mimo nej, ktorí ho poznali a mali vedomosť o danom incidente, či trestnom stíhaní. Čo sa týka pracovnej sféry, v konaní však nebol preukázaný žiaden konkrétny zásah, okrem jedného, o ktorom vypovedal svedok P. Žalobca subjektívne pociťoval krivdu, ktorej miera sa vzhľadom na priebeh trestného stíhania niekedy znásobovala. Prípad ale nebol medializovaný. Ľudia po dedine sa prakticky zrejme iba z rečí dozvedeli o danom incidente. Súd pri priznávaní nemajetkovej ujmy vzal na vedomie i skutočnosť, že žalobca žije v relatívne väčšej obci pri Prešove, kde mohol mať objektívne pocit, že ľudia v obci vedeli, že práve on mal byť trestne stíhaný. V neposlednom rade súd pri priznávaní nemajetkovej ujmy prihliadol aj na

charakter trestného činu, pre ktorý bol stíhaný. Jednoznačne možno povedať, že sa jednalo o trestný čin, za ktorý žalobcovi nehrozil vysoký trest, nejednalo sa ani o zvlášť kompromitujúce trestné obvinenie (ako napríklad v prípade trestných konaní o sexuálnych deliktach). Hoci sa žalobca nechtiac dostal do povedomia ľudí pre uvedený incident, nesporne sa ale dotknutý incident stal (k šarvátke došlo), len ľudia mali skreslené informácie o tom, kto bol vlastne obeťou a kto páchatelom, v čoho dôsledku je pochopiteľný pocit krivdy na strane žalobcu. Objektívne možno vyhodnotiť, že trestné stíhanie mohlo žalobcovi „pošramotiť“ povest, avšak v konaní neboli preukázané žiadne konkrétne udalosti okrem jednej, o ktorej vypovedal svedok P.. V tomto smere sa žiada poznamenať, že akiste je ujma na strane žalobcu podstatne menšia, ako by tomu bolo v prípade, ak by mu bolo vznesené obvinenie ohľadom takého incidentu, ku ktorému vôbec nedošlo (t.j. napríklad v prípade, kedy je vznesené obvinenie voči osobe, ktorá pri konkrétnom incidente nebola alebo s konkrétnym incidentom absolútne nič nemala). V konaní neboli tiež preukázané žiadne konkrétne vplyvy na pracovnú sféru – žalobca nepreukázal, že by z tohto dôvodu stratil prácu alebo sa mu podstatne znížil príjem. Okolnostiam daného prípadu – osobe žalobcu, jeho doterajšieho života a prostredia, v ktorom žije a pracuje, závažnosti vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nemajetkovej ujme došlo (trestné stíhanie začalo v septembri 2020 a skončilo vo februári 2023 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ spáchaného formou spolupáchatelstva, t.j. približne v trvaní 2 rokov a 5 mesiacov, pričom žalobca nebol väzobne stíhaný) a závažnosť následkov, ktoré vznikli žalobcovi v súkromnom živote (neistota, nervozita, zvýšený stres) i prakticky nepreukázanom negatívnom vplyve na profesionálne a spoločenské uplatnení (nestratil prácu ani žiadnu funkciu, neznižil sa mu príjem) podľa názoru súdu zodpovedá nemajetková ujma vo výške 2 000 EUR. Súd pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy okrem zákonom stanovených kritérií uvedených v § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. bral za rozhodujúce tiež povahu trestnej veci, vzhľadom na druh a závažnosť trestného činu, pre ktoré bolo trestné stíhanie vedené, od ktorých sa tiež odvíja intenzita, s akou osoba poškodená nezákonným trestným stíhaním je negatívne vnímaná okolím. Rovnako tiež zohľadnil hrozbu a potenciálny rozsah trestného postihu, od ktorého sa odvíja subjektívny pocit neistoty na strane osoby poškodenej nezákonným trestným stíhaním. Napokon súd tiež zohľadnil okolnosti, ktoré viedli k vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi a priebeh trestného konania, o ktorého opodstatnenosti vedenia mohli byť pochybnosti už vo fáze pred vznesením obvinenia, keď sa súčasne viedlo konanie i voči p. L., kde žalobca a spoluobvinení vystupovali ako poškodení a p. L. odmietol vypovedať. Je pritom potrebné rozlišovať prípady, keď trestné stíhanie bolo začaté zjavne neodôvodnene alebo dokonca s cieľom poškodiť osobu, voči ktorej bolo začaté, od prípadov, kedy existovali dôvody pre jeho začatie a v takom prípade sa zohľadnia aj dôvody zastavenia trestného stíhania alebo oslobodenia spod obžaloby. V tomto prípade išlo o druhý prípad, ktorého výsledok závisel od vyhodnotenia vykonaných dôkazov, pričom súd až na základe vyhodnotenia jednotlivých vykonaných dôkazov dospel k oslobodzujúcemu rozsudku z dôvodu nepreukázania, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca obžalovaný.

82. Čo sa týka výšky priznanej nemajetkovej ujmy táto je vecou voľnej úvahy súdu po zhodnotení konkrétnych okolností prípadu. Je potrebné konštatovať, že podľa názoru súdu nie je možné určiť nejaký konkrétny spôsob výpočtu tejto náhrady, pretože na zhodnotenie jej výšky má vplyv súbor mnohých okolností toho-ktorého prípadu. V danom prípade s prihliadnutím na už uvedené okolnosti tohto prípadu súd nepovažuje sumu 2 000 EUR ani za neudržateľne vysokú, ani za neprímerane nízku. Príkladmo možno uviesť aj judikatúru iných súdov vo veciach nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným trestným stíhaním, napríklad:

- rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/24/2023 zo dňa 20.09.2023 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/2/2024 zo dňa 14.03.2024 priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní 6 rokov vo výške 5 000 EUR, pričom nešlo o prvé trestné stíhanie obvineného, ktorý sa pre tlak okolia odsťahoval od manželky a aj jeho pracovný pomer bol ukončený),
- rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 37C/13/2018 zo dňa 10.08.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/140/2022 zo dňa 15.11.2023 priznaná náhrada nemajetkovej ujmy 10 000 EUR za trestné stíhanie, ktoré trvalo 10 rokov a 8 mesiacov,
- rozsudkom Okresného súdu
- rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/169/2018 zo dňa 06.03.2019 priznaná náhrada 2 500 EUR – trestné stíhanie v trvaní vyše 3 rokov,
- rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 37C/31/2014 zo dňa 11.07.2016 priznaná náhrada 5 000 EUR- trestné stíhanie v trvaní vyše 3 rokov + poškodený bol v dôsledku trestného stíhania prepustený zo služobného pomeru,

- rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 6C/131/2014 zo dňa 09.12.2015 priznaná náhrada 4 800 EUR – trestné stíhanie v trvaní 6 rokov + trestné stíhanie sa dostalo do povedomia širšej verejnosti,
- rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 8C/227/2015 zo dňa 15.12.2015 priznaná náhrada 8 500 EUR – trestné stíhanie v trvaní vyše 5 rokov + poškodený lekár v dôsledku trestného stíhania opustil zamestnanie,
- rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/66/2020 zo dňa 16.03.2021 priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní 12,5 roka vo výške 6 250 EUR,
- rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/78/2020 zo dňa 11.05.2022 priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní 2,5 roka vo výške 1 294 EUR),
- rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 28Co/100/2024 zo dňa 21.01.2025 priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní 6 rokov vo výške 7 000 EUR),
- rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/141/2019 z 26.05.2020 priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie po dobu 77 mesiacov vo výške 5 000 EUR.

83. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a s poukazom na citovanú právnu úpravu súd zaviazal žalovanú aj na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2 000 EUR, ktorej výška sa podľa názoru súdu vzhľadom na okolnosti daného prípadu nevymyká bežnej rozhodovacej praxi súdov v obdobných veciach. V prevyšujúcej časti náhrady nemajetkovej ujmy nad sumu 2 000 EUR súd žalobu zamietol.

84. Lehota na plnenie uloženej povinnosti bola určená na žiadosť žalovaného v trvaní 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca žalovanou požadovanú dlhšiu paričnú lehotu nenamietal.

85. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

86. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

87. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

88. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v časti o náhrade škody v rozsahu 92 % a v časti o náhrade nemajetkovej ujmy priznal naopak žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu. Čo sa týka konania v časti o náhradu škody, žalovaná mala prevyšujúci úspech v zamietavej časti (96 %), žalobca mal úspech iba v 4% k predmetu sporu o náhradu škody. Miera úspechu žalovanej v konaní o náhradu škody tak predstavuje 92 % (96 – 4). V časti konania o náhradu nemajetkovej ujmy bol žalobca v podstate nároku plne úspešný, iba čo do výšky plnenia nemal plný úspech. Skutočnosť, že sa žalobca „netrafil“ do súdom priznanej výšky náhrady nemajetkovej ujmy mu nemôže byť na ťarchu, predovšetkým z dôvodu, že nie je daný spôsob výpočtu predmetného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Keďže rozhodnutie o výške nároku na náhradu nemajetkovej ujmy záviselo len od úvahy súdu, súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu, k čomu súd podporne poukazuje na literatúru, napr. Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 926-927, cit. „Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti“. I keď Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie totožné s niekdajším § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré bolo priamym zákonným podkladom pre priznanie plnej náhrady trov konania aj v prípade čiastočného úspechu, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, vyššie uvedené závery právnej teórie a praxe svedčia o tom, že ani v podmienkach novej procesnej úpravy nie je dôvod na ustúpenie od takého záveru. Žiada sa dodať, že výška priznanej nemajetkovej ujmy v konečnom dôsledku nemá vplyv na výšku trov právneho zastúpenia, keďže táto sa odvíja od vyhláškou pevne stanovenej tarifnej hodnoty sporu v takýchto prípadoch. Záverom súd napokon pre úplnosť dodáva, že nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

2 17C/9/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.